

Zchudlé pražské Palermo

Politici na Jižním Městě hledají cestu, jak se vypořádat s kšefty bývalého starosty. Kasa je vybílená

NÁVŠTĚVA DOMÁČÍHO. Praha 11 vlastní jednu z nejstrašidelnějších ubytoven, za kterou by se nemusel stydět ani proslulý pronajímatel u ostravského nádraží. A koupila si ji dobrovolně.

Ze skříně vyskočil na policisty prohledávající nechvalně proslulou ubytovnu Sandra na Jižním Městě mladík exotického vzhledu, který na ně zaútočil rohlíkem. Byl zfetovaný. Do místnosti po chvíli vtrhli další dva podobně „vyładění“ kolegové, kteří k tomu neměli daleko. Evidentně netušili, co se kolem nich děje. Podobnou policejní razii - zasahovalo tu 40 policistů včetně cizinecké policie -, jaká se v devatenáctipatrovém věžáku odehrála předminulý týden, tady nikdo nepamatuje. Osazenstvo více než dvou stovek pokojů si ale bude muset na podobná „překvapení“ zvykat. Radnice Prahy 11 si chce tímto způsobem v budoucnu zjednat pořádek ve svém domě.

Ubytovnu pro radnici jedenáctky koupil na začátku loňského roku bývalý starosta Dalibor Mlejnský (ODS, od roku 2014 formace Jižní Město - náš domov). Údajně ji chtěl přestavět na bytčky pro mladé. Jenomže v městské kase jaksi po jeho úřadování nezbylo ani na provoz úřadu. A radnice si teď s panelákem plném cizojazyčných dělníků, za který loni zaplatila 336 milionů korun, evidentně neví rady.

Před třemi týdny se na úřední desce objevil záměr Sandru prodat. Ale ani sami představitelé radnice příliš nevěří, že se to pove-

de a domu hrůzy, ze kterého létají o víkendu láhve od alkoholu, se zbaví. „Prodej je jedna z variant. Ale upřímně řečeno, žádné zástupy zájemců nám na dveře neklepají,“ říká zástupce starosty Prahy 11 Ladislav Kos, který má na starost finance. Pravděpodobnost, že někdo nabídne minimálně stejnou cenu, za jakou vybydlený dům bývalé vedení radnice koupilo, není příliš velká. Spíše bude zajímavé sledovat, na kolik ocení objekt trh a jak moc se bude tato suma lišit od té, kterou zaplatila Mlejnského radnice.

Asi není v Česku moc radnic, které by si koupily za stamiliony panelák, do kterého sjednávají novinářům asistenci městské policie, když chtějí v jeho útrokách fotit. Sandra rozhodně není jediný kontroverzní realitní projekt, který táhne rozpočet této městské části ke dnu. Jenom nejkřiklavější.

PALERMO POSÍLÁ PENÍZE NA SEVER

To je prostě Praha. Přesněji pražské Palermo, jak se Jižnímu Městě za úřadování bývalého starosty Dalibora Mlejnského přezdívalo. Mlejnský, u kterého mimochodem policie před pár měsíci objevila 29 milionů korun v hotovosti, před volbami obhájoval podezřelý obchod s ubytovnou bohubilým záměrem: z problematického vybydleného věžáku udě-

láme sociální byty a zároveň zbavíme občany Jižního Města sousedů, ze kterých jde strach.

Snad jen sen o nájemních bytech pro startující rodiny jej motivoval k tomu, aby nedbal důrazného upozornění magistrátu, že se o dům soudí, navíc je jeho cena značně přemrštěná. Magistrát totiž vlastní dvě obdobné budovy, jejichž cenu odhadly znalecké posudky maximálně na 140 milionů. Marně. Městská část Praha 11 si nechala vypracovat na cenu znalecký posudek a na začátku loňského roku Sandru koupila od českolipské společnosti TTP Invest otce a syna Procházkových. A nebyla by to Praha 11, kdyby nešlo o docela zajímavou firmu.

Tomislav Procházka starší a mladší nejsou na severu rozhodně neznámi. Regionální média o nich psala jako o kmotrech. V 90. letech se dokázali ovšem prosadit i na stránky cestovních periodik. Procházka mladší si pobyl pár měsíců ve vazbě pro podezření z vraždy Ludvíka Petružely, ředitele libereckého masokombinátu Limas. Pro nedostatek důkazů byl propuštěn. O pár let později se ale oběti vraždy málem stal sám Procházka. Podnikatel Marcel Minařík (a Procházkův přítel), který mu dlužil 4,5 milionu korun, si na Procházku najal vraha. Ten ale celou záležitost vyzradil policii a zadavatel putoval na dvanáct let do vězení. Znovu se jejich jméno objevilo v souvislosti s podvodnými konkurzy soudce Procházka. Procházka figuroval i v případu ředitele liberecké policie Miroslava Dvořáka, který byl souzen za přijetí úplatku a nezákonné prověřování mobilních čísel právě pro něj.

Podle místních novinářů kupovali Procházkovi levně městské nemovitosti a na tom zbohatli. Obchod století se povedl Procházkovým ale právě na Jižním Městě. Ubytovnu na Opatově vydražila firma TTP Invest v roce 2008 od konkurzního správce za 151 milionů korun. Po pěti letech prodali dům zpátky městské části Praha 11 za více než dvojnásobek. A dnes se i s těmito penězi zajímají o koupi části českolipské nemocnice nebo výstavbu nákupního centra v Berouně.

PROŽRANÝ ROZPOČET

„Praha 11 je hezká ukázka, jak se dá legálně přivést na buben rozpočet celé městské čás-

SOUDNÍ TAHANICE O SANDRU

Příběh věžáku Sandra je košatý. O ubytovnu se už od roku 2008, kdy byla vydražena, soudí město Praha. Domnívá se totiž, že dům, který skončil v roce 2008 v dražbě po konkurzu Místního bytového družstva Praha 4 - Chodov, byl jeho a neměl být součástí konkurzní podstaty, a neměl být tedy vydražen bratrům Procházkovým. Po letech soudních tahanic se zdá, že když už město nemůže získat zpět Sandru, má šanci dostat se alespoň k 151 milionům korun, za které byla vydražena. Tyto peníze získal věřitel družstva - FIO družstev-

ni záložna, poté Fio banka. Ta postoupila pohledávku na společnost Dream House. V roce 2013 soud pravomocně rozhodl, že tato firma má peníze městu vrátit. Jenomže město se obávalo, že z této firmy peníze nedostane, a napadlo proto i smlouvu o postoupení pohledávky. Vrchní soud před dvěma týdny vrátil věc k projednání na nižší instanci s názorem, že peníze má vrátit Fio banka, což pro město znamená šanci, že se 150 milionů skutečně domůže. Pro městskou část Praha 11 se tím ale nic nezmění. ●

ri," říká místostarosta Kos. V tomto případě nejde o klasickou povolební rétoriku čerstvých politiků, kteří musejí pomluvit ty minulé. Mlejnský sice prodával majetek městské části nebývale levně - domnívá se policie, která krátce před loňskými volbami obvinila 30 zastupitelů za nevýhodné prodeje pozemků -, v investicích byl ale naopak velkorysý. Pro své občany dokázal postavit bazén za 700 milionů korun a utratit miliardu za příslib sociálních bytů. Kromě Sandry koupila městská část ještě rezidenční projekt Zahrady Opatov od společnosti Sekyra Group za bezmála 600 milionů korun. Jenomže tře-

tina „sociálních“ bytů v tomto projektu má rozlohu tři plus jedna a větší. Nechybějí ani stometrové terasy. „Přemýšlíme, zda by nebylo možné jednotlivé byty rozprodat. I tady hledáme varianty, co s tím - podobně jako u Sandry," říká Kos.

Rekonstrukce ubytovny na sociální byty podle něj vyšla na 200 milionů korun. A ty městská část prostě nemá. Jen na nezbytně nutné výdaje radnici v tuto chvíli chybí kolem šedesáti milionů korun. Navíc by byla potřeba změna územního plánu a ta trvá minimálně dva roky. V tuto chvíli politikům tedy nezbývá než se pokusit ve spoluprá-

ci s policií život v domě, který jim říká pane, kultivovat. „Asi je to lepší než bydlet na skládce, ale něco takového jsem si vůbec neuměl představit," vzpomíná na policejní razii mluvčí městské části Miroslav Dvořák, který se jí účastnil. Je to paradox. Praha 11 vlastní jednu z nestrašidelnějších ubytoven, za kterou by se nemusel stydět ani proslulý pronajímatel u ostravského nádraží. A koupila si ji dobrovolně. ●

HANA BOŘÍKOVÁ • borikova@mf.cz